

עפ"ג (מרכז) 55598-02-13 - מדינת ישראל נ' רפאל אדרי

עפ"ג (מרכז) 55598-02-13 - מדינת ישראל נ' רפאל אדרי מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 55598-02-13

מדינת ישראל

נגד

רפאל אדרי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[19.05.2013]

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ

כב' השופט אהרון מקובר

כב' השופטת זהבה בוסתן

פסק דין

המשיב הודה בעובדות כתב אישום מתוקן נשוא ת.פ. 1-1-23749 השלום ברחובות 2 (בית משפט השלום ברחובות), והורשע על פי הודאתו בשמונה עבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים או תפילה, בשמונה עבירות של גניבה, ובעבירה אחת של החזקת רכוש שהושג בפשע.

בית משפט קמא הטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, 12 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, תשלום פיצויים למתלוננים בסכומים שבין 1,000 ₪ ל- 8,000 ₪, וקנס בסכום של 7,000 ₪. הערעור שבפנינו מופנה כנגד קולת העונש.

כתב האישום

1. כתב האישום כלל תשעה אישומים בגין מעשי התפרצות למקום מגורים וגניבה, אך בעקבות הסדר טעון תוקן כתב האישום כך שאחד האישומים תוקן לעבירה של החזקת רכוש שהושג בפשע.

2. על פי המתואר בכתב האישום, בין החודשים ספטמבר 2009 ל- פברואר 2010, פרץ המשיב לששה בתי כנסת, ולשני בתי מגורים וגנב משם רכוש. חלק מההתפרצויות ביצע המשיב בצוותא חדא עם אחר, כנגדו הוגש כתב אישום נפרד, וחלקן ביצע לבדו.

תסקיר שרות המבחן

1. מתסקיר שרות המבחן עולה כי המשיב הוא בן 21, מתגורר כיום אצל הוריו ועובד בקצבייה. משפחתו של המשיב מנהלת אורח חיים חרדי והמשיב בחר לשנות את אורחות חייו ולנהל אורח חיים חילוני. על רקע זה נערכה מערכת היחסים בין המשיב למשפחתו, ובעיקר עם אביו.
2. מתסקיר שרות המבחן עולה גם כי המשיב לוקח אחריות על העבירות בהן הודה וקושר אותן להתנהלותו הבעייתית באותה תקופה ולהתחברותו לחברה שונה מזו המאפיינת את בחירתו היום. המשיב מביע חרטה על המעשים, מבין כי עליו לשאת בתוצאות מעשיו ומבטא רצון להצליח בחייו.
3. שרות המבחן התרשם כי המשיב חווה לאורך השנים חוסר יציבות במסגרות לימודיות, חש דחיה, אכזבה ופגיעה ממושכת מצד אביו, אשר נהג עמו ביד קשה. על רקע זה, כהתרסה כלפי אביו, וכדי לחוות תחושה של ערך עצמי, ביצע את העבירות.
4. שרות המבחן התרשם כי המשיב עבר שינוי מהותי בחייו ומתנהל כיום באופן בוגר ואחראי. לאור זאת, לאור גילו הצעיר והעובדה שמאז ביצוע העבירות נשוא גזר הדין הוא מנהל אורח חיים תקין המליץ שרות המבחן על ענישה שיקומית של עבודות של"צ בהיקף נרחב והעמדתו במבחן.
- גזר דינו של בית משפט קמא
- בית משפט קמא ציין בגזר הדין כי כדבר שבשגרה ממצה בית המשפט את הדין עם מי שנוהג כפי שנהג המשיב, דהיינו, חוזר ומבצע עבירות בזו אחר זו, בחלק מהמקרים אף בצוותא עם אחר ופוגע ברכוש הציבור ובפרטיותו.
- יחד עם זאת, לאור המפורט בתסקיר והמסמכים שהציג המשיב בפני בית משפט קמא (והוצגו אף בפניו) נראה כי המשיב בחר להתנתק מהדרך העבריינית בה הלך במשך מספר חודשים ולהיטיב את דרכיו.
- מטעם זה מצא בית המשפט קמא לנכון לסטות מהענישה המקובלת ואף שלא אימץ את ההמלצה העונשית של שרות המבחן, הקל מאד עם המשיב ולא השית עליו עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח אלא הסתפק בעונש מאסר לתקופה שניתן לרצותה בדרך של עבודות שרות ורכיבים נוספים כמפורט בפתח פסק הדין.
- נימוקי הערעור
1. העונש שהוטל על המשיב חורג, באופן קיצוני, לקולא מרף הענישה הראוי והנהוג, בפרט כאשר אין מדובר במעידה חד פעמית אלא במסכת של התפרצויות, כשכל מטרת המשיב היא להשיג רווח קל תוך פגיעה באחרים.
2. בית המשפט קמא טעה כשנתן את מלוא המשקל לשיקולי השיקום והתעלם לחלוטין משיקולי גמול, הרתעה ומניעה, שעה שאין בעניינו של המשיב נסיבות מיוחדות המצדיקות הקלה בעונש. המסר הסלחני הוא מסר שגוי שאינו עולה בקנה אחד עם האינטרס של שמירה על בטחון הציבור ורכושו.

3. בית המשפט קמא לא נתן דעתו לעובדה שאין זו מעידתו הראשונה של המשיב ולחובתו שני רישומים ללא הרשעה בעבירות דומות מתקופת היותו קטין.

תגובת המשיב

ב"כ המשיב תומך בגזר דינו של בית המשפט קמא ומדגיש את המהפך שחל במשיב. מדובר בנער צעיר שביצע את העבירות במשך תקופה קצרה ביותר, אשר היוו עבורו מעין זעקה לעזרה. דיון והכרעה

1. לאחר שעיינו בפרוטוקול הדיון, בגזר הדין ובהודעת הערעור ושמענו טיעוני הצדדים, דעתנו היא כי דין הערעור להתקבל.
2. אין חולק כי עבירות ההתפרצות, שנפוצות לצערנו גדולה, פוגעות בביטחון האישי וברכוש של הציבור וגורמות לתחושת פחד, למפח נפש, ולפגיעה בפרטיות.

3. פסיקת בתי המשפט דנה בכך פעמים רבות והביעה את עמדתה בדבר הצורך למצות את הדין עם מבצעי העבירות הללו, תוך שימת דגש על העדפת האינטרס הציבורי על פני השיקולים האישיים (ראה רע"פ 3061/11 כהן נ' מ.י. אליו הפנתה המערערת).

4. שינוי הדרך שעשה המשיב הוא אמנם שיקול נכבד בשיקולי הענישה, והדבר לא נעלם מעינינו, אלא שבאיזון הכולל שגה בית המשפט קמא כאשר לא נתן את המשקל ההולם לשאר שיקולי הענישה, דהיינו, לנסיבות הקשורות במשיב עצמו ובמקרה הספציפי - לריבוי העבירות, שחלקן בוצע בצוותא עם אחר, ולעובדה שאין זו המעידה הראשונה של המשיב המחייבות העדפת שיקול המניעה ושיקולי האינטרס הציבורי, דהיינו, גמול והרתעה.

5. אם בכל זאת בחרנו שלא להטיל על המשיב את העונש כפי שראוי היה להטיל עליו בנסיבות המקרה, הרי זה מהטעם כי אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם נאשם שהיא מחמירה בעונשו.

6. בהתחשב באמור אנו מקבלים את הערעור, מבטלים את עונש המאסר לריצוי בעבודות שרות שהוטל על המשיב ומטילים עליו עונש מאסר לתקופה של שנה, בניכוי ימי מעצרו.

יתר רכיבי גזר הדין, כפי שנקבעו על ידי בית משפט קמא יותרו ללא שינוי.

המשיב יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 23.6.13 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: **-*****_*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המשיב לריצוי עונשו.
ניתן היום, י' סיון תשע"ג, 19 מאי 2013, במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.